840/10

Den 17. marts 2010 blev i sag nr. 76.766:

xxxxx xxxxxxxx xxxxxxxx
xxxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxxxxx

mod

Alm. Brand Forsikring A/S
Midtermolen 7
2100 København Ø

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har familieforsikring i Alm. Brand Forsikring A/S, klager over selskabets afvisning af at anerkende et anmeldt tyveri af klagerens taske begået i et tog som et ran.

Selskabet har anerkendt tyveriet som et dækningsberettigende simpelt tyveri og har på denne baggrund afvist at yde forsikringsdækning for kontanter og to par øreringe.

Selskabet har ved skrivelse af 22/9 2009 til nævnet fastholdt, at der er tale om et simpelt tyveri, og har herved bl.a. anført:

> "Af klagerens henvendelse til nævnet dateret 24. august 2009 fremgår det bl.a. , at
> *'Jeg sætter min taske på mit sæde medens jeg tager frakken af, stiller min stok og hænger frakken op, selvom jeg står ved sædet m/ siden til, ranes min taske jeg råber straks gevalt 'stop min taske er stjålet'. Jeg sætter mit handicap til trods efter et par, for mig mistænkelige personer, men togdøren smækker i og forhindre mig i videre forfølgelse.'*
>
> Hertil kan det oplyses, at vores skadeafdeling på baggrund af klagerens telefoniske henvendelse den 23. april 2009 har registreret, at klageren oplyste, at
>
> *'Jeg går til min plads, sætter min taske på pladsen, stiller mig ved siden af sædet medens jeg tager frakken af rækker frem for at hænge frakken op, og vil sætte mig, opdager da tasken er væk. Jeg råber straks gevaldt: stop, min taske er stjålet og farer hen til døren, for om jeg kan få fat i tyven, men mange mennesker med megen bagage maser frem og tilbage, så det er vanskeligt at udpege en enkelt person, jeg har kig på et par yngre mennesker af typen der normalt ikke sidder i hvilekupe, jeg forsøger komme af toget, men togbetjenten der ikke straks har fattet situationen siger: vi kører nu og dørene smækker. Togbetjenten og*

jeg gennemgik resten af vognen for at se om tasken var blevet smidt, ligesom vi stod i dørene ved de næste stop for at se om mistænkelige personer steg af.'

Af klagerens brev til Alm. Brand dateret 25. april 2008 fremgår det bl.a.
'Hændelsesforløbet er som følger: Jeg går til min plads, sætter min taske på pladsen, stiller mig ved siden af sædet medens jeg tager frakken af, rækker frem for at hænge frakken op, og vil sætte mig, opdager da tasken er væk. Jeg råber straks gevalt: stop, min taske er stjålet og farer hen til døren, for om jeg kan få fat i tyven, men mange mennesker med megen bagage maser frem og tilbage, så det er vanskeligt at udpege en enkelt person, jeg har kig på et par yngre mennesker af typen der normalt ikke sidder i hvilekupe, jeg forsøger komme af toget, men togbetjenten der ikke straks har fattet situationen siger: vi kører nu og dørene smækker. Togbetjenten og jeg gennemgik resten af vognen for at se om tasken var blevet smidt, ligesom vi stod i dørene ved de næste stop for at se om mistænkelige personer steg af.'

Klageren har i sin anmeldelse til politiet dateret den 17. april 2009 bl.a. anført, at
'Tasken er stærk rød og måler ca. 40-45 cm X 35-40 cm.....jeg satte tasken på mit sæde medens jeg tog min frakke af og hængte frakken op på knagen, jeg stod da med siden til og alligevel er det lykkes en at tage den, da jeg vil sætte mig, opdager jeg at tasken er væk og råber straks gevalt: stop min taske er stjålet og løber ud for at prøve få fat i tyven, og siger til togbetjenten jeg skal have min taske, men da hun ikke straks fatter situationen svarer hun toget kører nu og dørene lukkedes så jeg havde ingen mulighed for at komme af. Da det gik op for togbetjenten var hun meget hjælpsom og søgte sammen med mig i den øvrige del af vognen om tasken skulle være blevet kastet da jeg råbte gevalt, men den var ingen steder at se, ligeledes stod vi begge i dørene ved første standsning for at se om nogen mistænkelige hoppede af. På et tidspunkt spørger togbetjenten om ikke jeg kunne have efterladt den på perronen men flere passagerer bekræfte at de havde set mig gå til min plads med tasken på skulderen.'

Under vores fornyede gennemgang af sagen har vi rettet henvendelse til politiet samt DSB med forespørgsel om, hvorvidt der måtte foreligger yderligere oplysninger.

Politiet har ved vores henvendelse oplyst, at der efter modtagelsen af klageren anmeldelse dateret 17. april 2009 ikke er tilgået yderligere oplysninger herunder noget signalement af den formodede tyv.

Med vores henvendelser til DSB er det blevet oplyst, at der ikke foreligger nogen registreringer om den pågældende hændelse. Efterfølgende er det oplyst, at DSB har kunnet lokaliseret den pågældende togbetjent, som imidlertid ikke længere er ansat ved DSB.

Efter aftale vil DSB forsøge at komme i kontakt med den tidligere medarbejder og bede vedkommende kontakte Alm. Brand for om muligt at få eventuelle yderligere oplysninger.

Idet vi endnu ikke har modtaget nogen henvendelse fra den tidligere ansatte hos DSB må vi på baggrund af de foreliggende oplysninger lægge konstatere, at

- hverken klageren eller andre tilstedeværende har set andre personer i nærheden af klagerens sæde,
- hverken klageren eller andre tilstedeværende har set en person tage den af klageren på sædet stillede taske,
- klageren ser først at tasken er væk, da hun vil sætte sig,

- hverken klageren eller andre tilstedeværende har set nogen gå fra klagerens plads med den let genkendelige taske (stærk rød og måler ca. 40-45 cm. x 35-40 cm.),
- klageren ikke har optaget forfølgelse af en bestemt person,
- klageren ikke har set tyven og kan derfor ikke afgive et signalement af tyven,
- klageren samt togbetjenten stod ved dørene ved de næste stop for at se om mistænkelige personer stod af.

Hvis vi efterfølgende modtager henvendelse fra den tidligere DSB ansatte togbetjent vil vi orientere nævnet herom.

Af de for familieforsikringen gældende betingelser fremgår det af dækningsskemaets kolonne E - Ran og røveri, at forsikringen dækker *'tyveri sket åbenlyst og bemærket af sikrede eller andre i gerningsøjeblikket (.1 eks. tasketyveri) og hvor der øjeblikkeligt gøres anskrig.'*

Ankenævnet har ved en række tidligere kendelser udtalt, at det forsikringstekniske udtryk *'ran'* forudsætter, at

- den sikrede eller andre tilstedeværende har bemærket, at gerningsmanden tog det stjålne,
- har set gerningsmanden være i besiddelse af det stjålne,
- eller har bemærket særlige omstændigheder ved tyveriet.

I tilknytning hertil har nævnet endvidere udtalt, det er således ikke i sig selv afgørende, om blot den formodede gerningsmand er set, eller om der er gjort anskrig.

Ud fra en samlet vurdering af de af klageren afgivne oplysninger er det vores opfattelse, at klageren ikke har sandsynliggjort, at tyveriet skulle være sket under sådanne særlige omstændigheder, at der i forsikringsmæssig henseende foreligger ran, således som denne særlige dækning er beskrevet i forsikringsbetingelserne.

Vi må således fastholde, at det anmeldte må anses som simpelt tyveri og at der som følge heraf, ikke kan tilbydes erstatning for de stjålne kontanter samt 2 sæt øreringe."

Ved skrivelse af 28/9 2009 til nævnet har klageren hertil bl.a. bemærket:

"I brevet skriver man 'klageren ser først tasken er væk, da hun vil sætte sig' dertil må jeg sige at min placering var med siden til mellem min plads og stoleryggen på det foranstående sæde hvilket betyder 1) at der højst gik 1 min. fra tasken blev sat til jeg ville sætte mig og opdagede tasken var væk, 2) at mit udsyn p.g.a. stoleryggen foran (jeg er kun 1.59 høj) ikke gjorde det mulig for mig at se andet end ryggen på den person jeg fattede mistanke til, der var også som jeg tidl. har skrevet en del folk, da toget udgik fra Lufthavnen, der forsøgte komme ind/ud og finde deres pladser, disse mennesker har næppe tænkt over om en person med en taske, der måske var gemt under en jakke, skulle være kommet uretsmæssigt til den. Ved min første henvendelse til Alm. Brand sagde jeg at jeg have set en person med en mørk hættetrøje søge ud af kupeen og at jeg samtidige med jeg råber gevalt forsøger sætte efter, det er vel de færreste der hvis de står ansigt til ansigt med en tyv ikke forsøger forsvare sig og sit, så tyveriet på den måde mislykkes."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**Ran og røveri**

Tyveri sket åbenlyst og bemærket af sikrede eller andre i gerningsøjeblikket (f.eks. taskety-veri), og hvor der øjeblikkeligt gøres anskrig."

Nævnet udtaler:

Nævnet finder efter sin gennemgang af sagen, at klageren ikke har godtgjort, at hun bemærkede tyveriet i gerningsøjeblikket eller så gerningsmanden være i besiddelse af tasken eller kan synes at have bemærket omstændighederne i forbindelse med tyveriet.

På denne baggrund kan nævnet ikke kritisere, at selskabet har anset det passerede som simpelt tyveri og ikke som ran.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen

Udskriften bekræftes

Henning Jønsson